

Otađı

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 12 Temmuz 2019

Her mavi ıssızlıkta ve de yıldıın.

Muteber sunumu ile döngünün, kürediğim bir safiyet aşkın da mağlubiyeti sarmışken evreni en dingin yürekte bile nadasa alınan da bir coşku.

Sanrı yüklü ve sevecen kıblesinde bir düş'üş kanıksanan en demli yenilgi az sonra'nın mağlubiyetine göz diken sair imge ve şiir olmak adına düşmüşken yola gecenin donuk feri...

İhya edilesi bir düş'üm

Nihayetinde sızdırdı yüreğim,

Kapışan asaletin zalim ile mücadelesi

Direndiđine istinaden haysiyeti

Duvar dibi bir söyleşi belki de

Kılıfına uymayan hangi şaibeyi ıskaladık da

Dođruyu teyit etti meleklerin her biri...

Sükûn yüklenip de gece

Dizginleri elinde ya da değil:

Konuşlu bir safiyet hepi topu

Yüreksiz bir sancaktan ötesi

Elbette karanlığın kinine müdahil

Sıra dışı bir izlekte,

Doluşan gözyaşı ile rahmet

Otağı kuran şairin güncesi

Mensur bir sevda

Aşkın skalasında titrek bir ibare.

Gönül gözüyle açık duran her pencerede

Tınısı dahi duyulmayan mahcubiyet

Sonların şıksız haznesi

Hazinelerin de kayıp her zerresi

Ne de olsa hidayet odaklı bir mecburiyet

Faninin kendiyle mücadelesi.

Zaman da durdu ya

Ve mevsim

Ve kanlı gözlerinde sükûtun

Aşkı haczeden bir mağlubiyet
Göz teması kur ya da kurma
Yeter ki diline düşme iblisin.

Sözcükler...

Patavatsız kelamın diri ve dingin bekçileri.
Bir düş mahzeninde alacalı bulacalı ihanet
Gözüne soka soka yalnızlığın
Gözden düşen bir bedel belki de
Yükümlülüğü şiirin hoş bir seda;
Endamlı da bir veda
Hutbenin zirvesinde o d/okunuş;
Oku, emrini veren Yaratan
Sevmeyi de ilke edinmiş belli cihanın alın teri
Her katresi hüznün olsa ne fayda?

İkbalî maneviyat yüklü bir günce
Gözümün nuru sevdalı yürek
Nazenin bir dokunuş
Ah'lar kıtlanırken dün ile
Dün'ün gözü hala yarının da bohçasında saklı hurafelerde
Edebiyle müsemma bir selam
Başımın tacı varsın elem yüklensin her hece
Doğduğuma binaen
Ölüm dahi güzel Rabbin elinden
Hele ki müjdesi değil mi ki özlemin sona erdiği
Kozasında eriyen mum gibi varlığım
Aşkla ihya olmuş katıksız mevkiim
Derya yüklü elemim, ne gam...

Sefamı elbet süreceğim vakti geldiğinde
Her nefesime şükür
Nefsime ölüm
Yüreğime kürek dolusu tevekkül
Bir izafiyet teorisi olsa olsa
Muteber bir dilde yükümlü hemhal
Aşkın nazarında bir hamal
Ölümü bile olmalı aşktan seven insanın.
Rabbin